

At finde en arbejdsplads, der skaber en mental bro

ARTIKEL AF KIM L.P OG GITTE JENSEN

Jeg har sat Kim i stævne i Øst Førstes køkkenalrum, hvor vi taler om, hvordan det er at have et arbejde på Parkvænget. Kim har været ansat i to år i Parkvængets centralkøkken.

Jeg begynder med at spørge Kim, hvem der fik idéen til at han skulle arbejde på Parkvænget: *Det var mig selv der tog initiativ til det, fortæller han. Jeg havde lyst til at have noget, jeg skulle gøre et par gange om ugen. Jeg kom i tanke om køkkenarbejdet, fordi der er to typer af arbejde, man kan have på Parkvænget. Pedalarbejde eller køkkenarbejde. Og pedalarbejde... det er ikke lige er noget for mig. Jeg har tidligere arbejdet som avisbud og kender alt til det med, at være ude i al slags vejr, så det var ikke særlig tiltrækkende i mine øjne, siger Kim og smiler. Jeg har faktisk arbejdet i 3 år som avisbud, mens jeg boede på Parkvænget, fortsætter Kim.*

Jeg spørger Kim, hvilke overvejelser han havde før han søgte arbejdet i køkkenteamet. *I begyndelsen havde jeg mange tanker om, hvordan det ville være at arbejde sammen med andre. Sådan er det ofte når jeg skal prøve noget nyt. En af de ting, som jeg gjorde for at få mere ro på, var at tale med kollagerne og lære dem at kende. Det hjalp mig rigtig meget.*

Jeg spørger Kim, hvad det kræver, at have et arbejde på Parkvænget, han tænker lidt og siger så; *det betyder helt sikkert, at man skal komme, **hver gang** man skal på arbejde. Man kan ikke bare blive væk. Det er ikke sådan, at man ikke kan holde fri, men jeg sørger altid for at sige det i god tid. Jeg tænker også, fortsætter han, at man skal opføre sig ordentligt. For mig betyder det fx, at være høflig, smile og tale pænt til hinanden. Mine tanker omkring det er, at hvis jeg er venlig, så får jeg også venlighed tilbage. Jeg er jo i en professionel relation, så det prøver jeg altid at huske på.*

En anden vigtig ting, når man arbejder i et køkken er, at hygiejnen er i orden. Både en selv og de ting man arbejder med. Hvis, fx jeg har influenza, så må jeg melde mig syg – ellers ender alle med en god omgang mavesyge, siger Kim og griner. Jeg synes også det er vigtigt, at tage et bad og tage mit arbejdstøj på, så er jeg ligesom klar til at komme på arbejde. Faktisk må jeg slet ikke arbejde i køkkenet i mit eget tøj.

Jeg spørger Kim, hvilke opgaver han har i køkkenet, han svarer, jeg arbejder med rengøring, opvask og går ud med skrald. Jeg arbejder også med at fylde op og sætte opvasken på plads.

Vi taler lidt om, hvad de taler om i pauserne. Kim griner og siger; der bliver mest talt om mad. Både hvordan man tilbereder mad, hvordan maden smager, hvilke ingredienser der mangler, og hvad der skal købes ind. Jeg synes egentlig det er logisk nok, fordi vi arbejder jo i et køkken - og så taler man da om det mad man laver.

Hvordan var det for dig at få kollegaer? Spørgsmålet hænger lidt i luften, inden Kim svarer: Jeg har ikke rigtig prøvet at have kollegaer før, fx i mit avisjob gik jeg jo rundt på ruten alene.

Kim holder en lille pause igen og siger så, jeg har dog lidt erfaring fra en større virksomhed, hvor jeg arbejdede i et halvt år, men mine erfaringer er ikke så gode derfra. De erfaringer har jeg ikke så meget lyst til at tale om, siger han. Vi lader emnet ligge og taler videre om hans nuværende erfaringer.

I forhold til mine kollegaer i køkkenet, der er det helt anderledes, understreger Kim. Vi har stille og roligt lært hinanden at kende. Det har bygget en mental bro mellem mig og dem. Den mentale bro består blandt andet i, at acceptere hinanden og acceptere, at vi har forskellige liv. Selv om flere af mine kollegaer er familiemødre, eller har børnebørn og bor i hus, så kan vi sagtens tale sammen og leve med at vi er forskellige mennesker. Jeg spørger Kim, hvad har det gjort for ham at have arbejde. Jeg har fundet en arbejdsplads, hvor jeg kan fungere og har fundet mig tilrette. Det betyder jo, at jeg faktisk gælder mig til at komme på arbejde og glæder mig til at se kollegaerne og arbejde sammen med dem.

Jeg synes selv jeg har udviklet mig mentalt. I forhold til det mentale, så er jeg blevet mere åben og tør gøre flere ting, som jeg ikke har prøvet før, afslutter Kim.